

Entrevista a **Toni Molins,** autor d'**Oscuro silencio**

T'has estrenat al món literari amb una novel·la negra. És el teu gènere preferit com a lector?

És un dels meus gèneres favorits i el que lleigeixo amb més assiduitat. Els autors que més m'agraden són sobretot Javier Castillo i Juan Gómez-Jurado, que són la meua principal font d'inspiració, però també gaudeixo molt amb llibres de creixement personal i amb altres autors com Albert Espinosa. He intentat barrejar aquests dos estils (novel·la negra i creixement personal), encara que no és l'habitual en el gènere negre, però m'apassiona el funcionament de la nostra ment i el perquè dels nostres comportaments davant els escenaris que ens planteja el nostre dia a dia, per tant, així ho he intentat plasmar a la meua novel·la.

Oscuro silencio arrenca amb el descobriment d'un cadàver. Què diferencia el teu llibre respecte a d'altres també policíacs que tenen el mateix punt de partida?

Curiosament, fa uns dies vaig rebre la que pensava que era la meua primera crítica negativa. Aquesta feia referència al fet que el meu llibre presta molta atenció a descobrir-nos els sentiments i les emocions dels seus personatges, restant una mica de temps al que s'espera d'aquest gènere, que és la recerca del cas per part del protagonista per a donar caça al malvat. Considero que la trama d'*Oscuro silencio* assorteix al lector de tots els ingredients relacionats amb aquest gènere: cadàver, pistes, indicis, recerca policial, un malvat amb un motiu per realitzar els assassinats que perpetra i un

desenllaç que no deixés a ningú indiferent amb un toc d'originalitat. Després de digerir-la i de pensar molt en la informació rebuda, em vaig adonar que era la millor crítica que havia rebut, ja que justament és el que volia transmetre a la meua novel·la: que el lector compregués per què els personatges prenen certes decisions davant cada repte que se'ls presentava, descobrint i deixant al descobert la seva part emocional i mostrant alhora els seus trets més íntims.

Al llarg de la novel·la es van revelant diversos secrets i es produeixen girs argumentals que no deixaran cap lector/a indiferent. Tenies clara des d'un principi tota la trama? Amb quins reptes et vas trobar durant el procés d'escriptura?

Soc un autor molt metòdic. Més ben dit, una persona molt metòdica. Respecte a l'escriptura, necessito tenir la trama principal i els personatges molt definits i matisats des del començament. Abans de començar a escriure la primera lletra, passo setmanes amb la trama i els personatges donant voltes al meu cap fins que aconseguixo unir-los a tots amb un fil vermell que els interrelaciona i dona sentit a la tota la història. Treballo fins a l'últim detall perquè durant el procés d'escriptura tingui els mínims dubtes de com han d'actuar els personatges quan es presenta el moment de prendre decisions: què demanaran en un restaurant per dinar, quin tipus de roba trien per a sortir al carrer o quins són els seus colors preferits. És cert que durant el procés d'escriptura van sorgint subtrames que acaben aportant un extra a la història, a vegades fins i tot rellevant, però necessito tenir-ho tot sota control per endavant.

Treballo fins a l'últim detall perquè durant el procés d'escriptura tingui els mínims dubtes de com han d'actuar els personatges...

El principal repte que em vaig trobar va ser la sequera d'inspiració. Hi havia ocasions a les quals m'era impossible escriure una sola paraula, entenc que per l'estat emocional que travessava en aquell moment. Vaig aconseguir comprendre que, en aquesta situació, era millor no escriure res perquè el resultat hauria estat pessim, cosa que em frustrava molt perquè volia continuar avançant. Però, en canvi, en altres ocasions necessitava arribar a casa el més aviat possible i posar-me davant de l'ordinador perquè em trobava inspirat. A més, visualitzava els meus personatges, immòbils en l'última escena que havia escrit, esperant que els tornés a donar vida i continuar amb la seva història.

En Pol Garrido és qui està al capdavant de la investigació del cas. T'has inspirat en algun inspector de novel·la per crear el personatge?

La veritat és que no. Però no és una resposta rotunda, ja que segur que, sense saber-ho, porta detalls d'algun dels personatges de *Reina Roja* o *El dia que se perdí la cordura*. També de les xerrades amb el meu amic Sergi, que és policia local del meu poble, i de part de les imatges que veig cada dia al passar per davant de la comissaria dels mossos. En definitiva, és un personatge que està confeccionat amb moltes i diverses emocions i vivències que he tingut al llarg d'aquests últims anys. Es tracta del personatge que major evolució té a la trama, ja que ha de bregar amb infinitat d'esdeveniments, alguns molt greus en el pla personal, que li provoquen haver de sortir de la seva àrea de confort i prendre decisions incòmodes.

Per què vas decidir ambientar bona part d'*Oscuro silencio* a Barcelona i quins escenaris hi podem trobar?

És la ciutat on he nascut, la que millor conec i la que vaig visualitzar la primera vegada que vaig pensar en la idea d'aquesta novel·la. Podreu descobrir, entre d'altres, el castell de Montjuïc, que és una localització molt rellevant en aquesta història. Precisament l'escena que narro va sorgir d'un dels últims passejos que vaig fer al costat de la meua gossa Bimba i la meua xicota una tarda d'estiu, temps enrere. En aquell moment, no sabia exactament en quina part de la història acabaria encaixant, però les emocions que vaig sentir passejant pels seus fossats i voltants i les fotos que vaig fer em van inspirar profundament.

També forma part important dels escenaris una altra ciutat que porto al cor: Roma. Possiblement, si no hagués nascut a Barcelona m'hagués agradat ser romà. Adoro la ciutat italiana en tots els sentits.

Vas realitzar un curs presencial de novel·la creativa. Com va ser la teua experiència?

La veritat és que aquest curs va habilitar al meu cervell una part essencial que tenia completament adormida: la capseta de la imaginació. De sobte, es va obrir de bat a bat i va començar a entrar i sortir, de manera frenètica, un munt d'informació sense cap mena de control. Al principi em va espantar i alhora em va sorprendre, perquè no sabia què m'estava passant, ja que mai havia experimentat aquesta sensació. També vaig començar a conèixer tots els aspectes tècnics relacionats amb la literatura i es va despertar l'ànsia per conèixer més i més coses sobre aquest apassionat món del qual intento absorbir cada dia tot el que m'ofereix.

És un escriptor inusual, ja que de petit no t'agradava gaire llegir. En quin moment vas començar a agafar el gust als llibres i quines van ser les lectures que et van marcar?

Vaig començar a llegir fa uns deu anys. Aquesta afició em va sobrevenir quan vaig conèixer la meua parella i per amor vaig començar a aficionar-me a llegir. Vam començar d'una forma molt bonica, ja que acostumàvem a llegir els llibres a dues veus, una estona cadascun, habitualment a la platja. És una experiència que recomano fer en parella. Llegíem sobretot Albert Espinosa, una mica de literatura eròtica i novel·les semiromàntiques. L'afició per la novel·la negra va arribar una mica més tard, quan vaig descobrir Javier Castillo. Fa uns mesos vaig estar en una signatura que va organitzar a Barcelona i li vaig comentar que d'ell em llegiria fins a la llista de la compra que té penjada a la seva nevera. Sincerament, m'encanta la seva manera d'escriure. Tant de bo algun dia pugui estar prop del seu nivell.

Tens previst fer una segona part del llibre? Potser una saga amb noves aventures de l'inspector Garrido?

Sí, tinc previst continuar amb aquesta història, ja que la trama queda tancada, però podem continuar imaginant què succeirà amb cadascun dels personatges a partir dels successos finals. Ho tinc tot anotat amb les càbales per a continuar, però quan vaig acabar d'escriure *Oscuro silencio* necessitava posar-me un nou repte. Aquest consistia en veure si era capaç de nou de crear altres personatges i una trama que no tingués res a veure. I en això estic. Començant amb un *thriller* a quatre temps i amb quatre històries diferents que es fonaran just abans del desenllaç. Crec que serà impactant pel motiu que mourà la història, un motiu que ens farà pensar. Qui sap si, en un futur pròxim, el que ara ens sembla utòpic esdevé realitat.

www.tonimolins.es
[toni.molins_escritor](https://www.instagram.com/toni.molins_escritor)